

לפרשת בשלח, שבת שירה – תשע"ה

קשה האמונה כקריעת ים סוף

יוכבד אורון

שבת "בשלח" היא, כידוע, שבת שירה - שירת הים בפרשה ושירת דבורה בהפטרה. "שתי השירות הן שירות לה'. משה אומר: "אשירה לה'" ודבורה: "אנוכי לה' אנוכי אשירה". שירת משה היא שירת תודה ושבח לה' על הנס הגלוי של קריעת ים סוף, שהוא זינוי סדרי הטבע ושירת דבורה היא שירת תודה ושבח על נס נסתר, נס הניצחון על סיסרא שר צבא יבין. שתי השירות משבחות את כוחו של ה' כ"איש מלחמה" הנלחם מן השמים. שירת דבורה מסתיימת ב"ותשקוט הארץ ארבעים שנה" ובהמשך לשירת הים יש גם ארבעים שנה. ארבעים שנות נדודי בניישראל במדבר. ארבעים שנה הידועות ככור ההיתוך של יוצאי מצרים והפיכתם לעם ה'.
האירוע על שפת ים סוף הוא הניסיון הראשון של יוצאימצרים, המעמדי במבחן את אמונתם בה' ואת אמונתם בגאולה. העם מעיד על עצמו בשעת המצוקה הגדולה כי לא עמד בניסיון זה. בתלונתם הראשונה אחרי יציאת מצרים הם אומרים "כי טוב לנו עבוד את מצרים ממותנו במדבר". משה עונה להם: "התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום."
והנס מתרחש. הים נבקע, בני ישראל עוברים ביבשה בתוך הים ורואים את מצרים מת על שפת הים. ואמנם אחרי ההלם הזה אומר הפסוק: "וירא ישראל את היד הגדולה.. ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו."
אך מסתבר שהלם הנס הגדול שהיה המשך לניסים הגלויים של עשר המכות, אין בו כדילהטמיע בעם את היראה ואת האמונה בה'.
נדרשו לכך עוד ארבעים שנה במדבר, עד שיקום דור חדש, דור ראשון לגאולה.